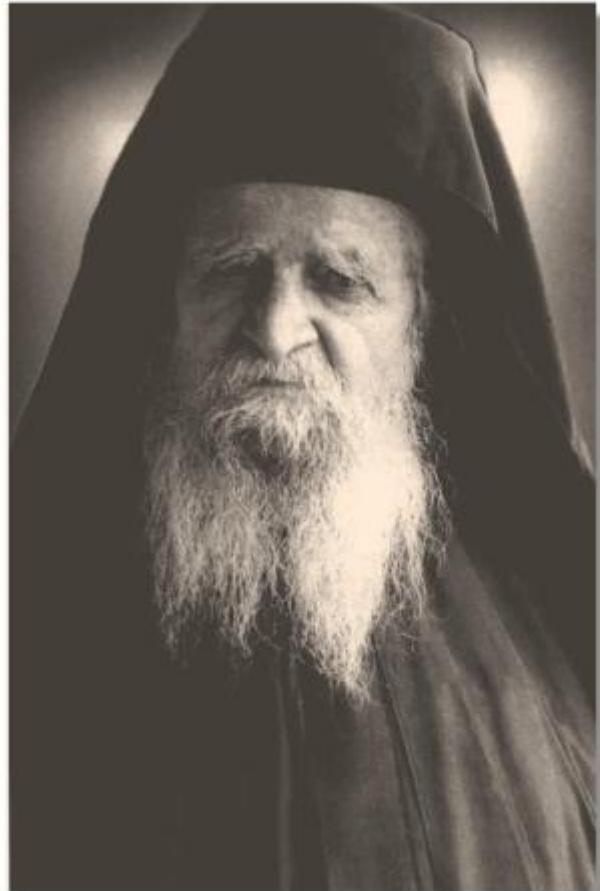

ΕΙΠΕ ΓΕΡΩΝ

Παπα- Χαράλαμπος Διονυσιάτης

“
ο Χριστιανός
δταν βαπτιστεῖ
βάζει μέσα του
τήν θείαν χάριν
βάζει μέσα του
τόν Χριστόν,
δμως μέ τήν
άμαρτίαν, τόν
διώχνει πάλιν
ξέω,,”

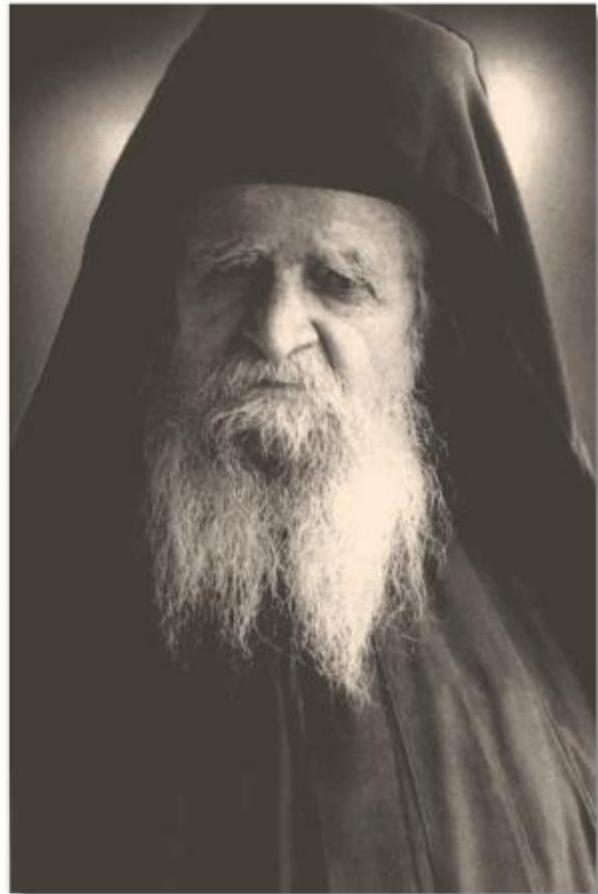

Χριστιανός χωρίς έκκλησιασμό, χωρίς προσευχή, χωρίς έξομολόγησιν, χωρίς Θ. Κοινωνία, είναι ένα ξέφραγο άμπελι, όπου άνα πᾶσαν στιγμήν ή πόρτα είναι άνοιχτή νά μποῦν μέσα οι κλέφτες, δηλαδή οι δάιμονες, νά τό άλωνίσουν.

Λοιπόν, άγαπητέ, λέγομεν, δτι ο Χριστιανός δταν βαπτιστεῖ βάζει μέσα του τήν θείαν χάριν βάζει μέσα του τόν Χριστόν. Όμως μέ τήν άμαρτίαν, τόν διώχνει πάλιν ξέω. Χριστός και άμαρτία, πράματα άντιθετα. Γ' αύτό είναι άδυντα νά βροῦμε μέσα μας τόν Θεόν, δσον στέκει μπροστά σάν τοΐχος ή άμαρτία. Όμως, εύτυχῶς, ή Έκκλησία έχει τό κατάλληλο φάρμακο, γιά νά πέση αύτός ο τοΐχος. Αύτό είναι ή μετάνοια και έξομολόγησις. Ερχονται πολλοί και ένδιαφέρονται γιά νοεράν προσευχήν. Έμείς πρώτα λέγομεν: «Έξομολογήθηκες καμιά φοράν; κοινωνᾶς; ζεις χριστιανικά; κλπ. Άν πή ναι, τότε

Παπα- Χαράλαμπος Διονυσιάτης

“**ό Χριστιανός
ὅταν βαπτιστεῖ
βάζει μέσα του
τὴν θείαν χάριν
βάζει μέσα του
τὸν Χριστόν,
ὅμως μέ τὴν
ἀμαρτίαν, τόν
διώχνει πάλιν
ἔξω,,**

Χριστιανός χωρίς έκκλησιασμό, χωρίς προσευχή, χωρίς έξομολόγησιν, χωρίς Θ. Κοινωνία, είναι ένα ξέφραγο άμπελι, όπου άνα πάσαν στιγμήν ή πόρτα είναι άνοιχτή νά μπούν μέσα οι κλέφτες, δηλαδή οι δαίμονες, νά τό άλωνίσουν.

Λοιπόν, άγαπητέ, λέγομεν, ότι ο Χριστιανός όταν βαπτιστεῖ βάζει μέσα του τὴν θείαν χάριν βάζει μέσα του τὸν Χριστόν. Όμως μέ τὴν ἀμαρτίαν, τόν διώχνει πάλιν ἔξω. Χριστός καὶ ἀμαρτία, πράματα ἀντίθετα. Π' αὐτό είναι ἀδύνατο νά βροῦμε μέσα μας τὸν Θεόν, ὅσον στέκει μπροστά σάν τοῖχος ἡ ἀμαρτία. Όμως, εύτυχῶς, η Ἔκκλησία ἔχει τό κατάλληλο φάρμακο, γιά νά πέση αὐτός ὁ τοῖχος. Αὐτό είναι ή μετάνοια καὶ έξομολόγησις. Έρχονται πολλοί καὶ ἐνδιαφέρονται γιά νοεράν προσευχήν. Έμεις πρώτα λέγομεν: «Έξομολογήθηκες καμιά φοράν; κοινωνᾶς; ζεις χριστιανικά;» κλπ. Άν πή ναι, τότε